SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 16. decembra 2004*

V zadevi C-293/03,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES,

naslovljen na Sodišče s sklepom Tribunal du travail de Bruxelles (Belgija) z dne 20. maja 2003, ki je prispel na Sodišče 4. julija 2003, v postopku

Gregorio My

proti

Office national des pensions (ONP),

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, C. Gulmann, R. Schintgen (poročevalec), G. Arestis in J. Klučka, sodniki,

* Jezik postopka: francoščina.

generalni pravobranilec: A. Tizzano,
sodna tajnica: M. Múgica Arzamendi, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 17. junija 2004,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za G. My C. Rosenfeld, odvetnik,

— za Office national des pensions G. Perl in J.-P. Lheureux, zastopnika,

— za helensko vlado A. Samoni-Rantou in M. Tassopoulou, zastopnici,

— za nizozemsko vlado H. G. Sevenster, zastopnica,

— za Komisijo Evropskih skupnosti D. Martin, zastopnik,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 9. septembra 2004

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za izdajo predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 2 ES, 3 ES, 17 ES, 18 ES, 39 ES, 40 ES, 42 ES in 283 ES kot tudi člena 7 Uredbe Sveta št. 1612/68 (EGS) z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti (UL L 257, str. 2).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med G. My in Office national des pensions (nacionalni urad za pokojnine, v nadaljevanju: NUP), ker ta za pridobitev pravice do predčasne pokojnine na podlagi belgijskega sistema naj ne bi upošteval poklicne kariere, ki jo je G. My opravil v službi neke institucije Evropskih skupnosti.

Pravni okvir

Ureditev Skupnosti

3 V skladu s členom 11(1) in (2) Priloge VIII Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) v besedilu, kot je bilo v uporabi v času dejstev v postopku v glavni stvari:

„1. Uradnik, ki preneha delati v Skupnostih, da bi:

— začel delati v upravi ali državni ali mednarodni organizaciji, ki je s Skupnostmi sklenila dogovor;

— kot zaposlena ali samozaposlena oseba opravljal dejavnost, na podlagi katere pridobiva pokojninske pravice v sistemu, katerega organi upravljanja so s Skupnostmi sklenili dogovor,

ima pravico, da se aktuarski ekvivalent njegovih pravic do starostne pokojnine, pridobljenih v Skupnosti, prenese v pokojninski sklad te uprave ali organizacije ali v pokojninski sklad, v katerem pridobiva pokojninske pravice zaradi opravljanja dejavnosti kot zaposlena ali samozaposlena oseba.

2. Uradnik, ki začne delati v Skupnostih po tem, ko:

— je prenehal delati v upravi ali v nacionalni ali mednarodni organizaciji;

ali

— je opravljal dejavnost kot zaposlena ali samozaposlena oseba;

ima ob svoji titularizaciji pravico prenesti v Skupnosti bodisi aktuarski ekvivalent bodisi pavšal za odkup pravic do starostne pokojnine, ki jih je pridobil na podlagi takega dela ali dejavnosti.

V takem primeru institucija, v kateri je uradnik zaposlen, ob upoštevanju naziva titularizacije določi število let pokojninske dobe, ki se mu za prejšnjo zaposlitev priznajo v novem pokojninskem zavarovanju na podlagi zgoraj omenjenega aktuarskega ekvivalenta ali poplačanih zneskov."

Nacionalna ureditev

4 V skladu s členom 3 zakona z dne 21. maja 1991 o ustanovitvi določenih razmerij med belgijskimi pokojninskimi sistemi in pokojninskimi sistemi institucij mednarodnega javnega prava (*Moniteur belge* z dne 20. junija 1991, v nadaljevanju: zakon iz 1991):

„Vsak uradnik sme z dovoljenjem institucije predlagati, da se instituciji izplača znesek pokojnine, ki se nanaša na službe in obdobja pred njegovim začetkom dela pri instituciji."

5 Na podlagi člena 9 omenjenega zakona lahko zadevna oseba umakne predlog za prenos pokojninskih pravic po belgijskem sistemu. Ta umik je dokončen in nepreklicen.

6 Člen 2(1) točka 5 zakona iz 1991 opredeljuje pojem „uradnik" kot „vsak član osebja, ki spada v pokojninski sistem institucije in za katerega prenos pokojninskih pravic ni urejen s predpisom ali posebnim sporazumom". Izraz „institucija" je določen v členu 2(1) točka 1 in zajema „institucije Skupnosti, glede uporabe Kadrovskih predpisov za uradnike in druge uslužbence Evropske unije, z njimi enačene organe in organizacije z delovnim področjem v zvezi s Skupnostjo, katerih pokojninski sistem podeljuje titulariziranim uradnikom možnost predlagati prenos pokojninskih pravic, pridobljenih pred začetkom dela pri instituciji, v pokojninski sklad institucije."

7 V zakonu z dne 10. februarja 2003, ki ureja prenos pokojninskih pravic med belgijskimi pokojninskimi sistemi in pokojninskimi sistemi institucij mednarodnega javnega prava (*Moniteur belge* z dne 27. marca 2003, v nadaljevanju: zakon iz 2003), je od takrat naprej v členu 14 predvidena možnost, da lahko uradnik, ki preneha delovno razmerje pri Evropskih skupnostih zaradi opravljanja poklicne dejavnosti v Belgiji, predlaga prenos bodisi aktuarskega ekvivalenta pokojninskih pravic, pridobljenih v okviru sistema Skupnosti, bodisi pavšala za odkup, ki ustreza plačilu prispevkov, vplačanih v ta sistem.

8 Zakon iz 2003 je na podlagi člena 29 začel veljati 1. januarja 2002 in se uporablja za predloge za prenos, vložene od takrat dalje.

9 V členu 4(2), prvi pododstavek, kraljevega odloka z dne 23. decembra 1996 o izvrševanju členov 15, 16, in 17 zakona z dne 26. julija 1996 o posodobitvi socialne varnosti in zagotovitvi preživetja zakonitih pokojninskih sistemov (*Moniteur belge* z dne 17. januarja 1997, v nadaljevanju: kraljevi odlok) je med drugim določeno:

„Možnost pridobitve predčasne pokojnine po odstavku 1 je pogojena s tem, da zadevna oseba dokaže kariero najmanj 35 koledarskih let, s katerimi se lahko pridobijo pokojninske pravice na podlagi tega odloka, na podlagi zakona z dne 20. julija 1990, na podlagi kraljevega odloka št. 50, na podlagi belgijskega sistema za delavce, uslužbence, rudarje, pomorščake ali samozaposlene, na podlagi belgijskega sistema, ki se uporablja za osebje javnih služb ali belgijske Société Nationale des Chemins de fer ali po kakšnem drugem zakonitem belgijskem sistemu."

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

10 G. My, italijanske narodnosti, rojen 20. februarja 1941, je 19 let plačeval prispevke v belgijski sistem socialne varnosti za zaposlene, pred zaposlitvijo kot uradnik v službi Sveta Evropskih skupnosti od 1. junija 1974 do 31. maja 2001.

11 Marca 1992 je ob uporabi zakona iz 1991 pri NUP zaprosil za prenos pokojninskih pravic iz belgijskega sistema v sistem Evropskih skupnosti. Oktobra 1992 ga je ta urad (NUP) obvestil o njegovih prenosljivih pokojninskih pravicah.

12 Oktobra 2002 je Svet obvestil omenjeni urad (NUP), da se je G. My odločil odpovedati prenosu svojih pokojninskih pravic, pridobljenih po belgijski zakonodaji, kot je to dovoljeval člen 9 zakona iz 1991. NUP je z dopisom z dne 17. oktobra 2000, naslovljenim na G. My, to odpoved potrdil.

13 20. oktobra 2000 je G. My na podlagi člena 4(2) kraljevega odloka predlagal odobritev predčasne pokojnine.

14 NUP je z odločbo z dne 2. maja 2001 zavrnil ta predlog z obrazložitvijo, da zainteresirani v smislu člena 4(2) kraljevega odloka ni zbral 35 koledarskih let za pridobitev pravice do predčasne pokojnine. V tem pogledu je ta urad zavrnil upoštevanje 27 let, ki jih je G. My dopolnil kot uradnik Evropskih skupnosti, ker sistema, predvidenega s Kadrovskimi predpisi, belgijska ureditev ne omenja.

15 Zaradi dvomov v zvezi s tem, ali s sta zakon iz 1991 in Kadrovski predpisi, s tem da ne zagotavljajo pravice do prenosa pokojninskih pravic iz pokojninskega sistema Skupnosti v nacionalni sistem, kot tudi člen 4(2) kraljevega odloka, s tem da ne omogoča priznavanje delovne dobe pri instituciji Skupnosti, združljiva z načeloma prostega gibanja delavcev in prepovedi diskriminacije ter tudi s pravicami, ki so zagotovljene državljanom Unije s Pogodbo, je predložitveno sodišče prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali nacionalne določbe, kot te [zakon iz 1991 in kraljevi odlok], v členu 4 (2) ali Kadrovski predpisi [...] v Prilogi VIII, člen 11, niso v nasprotju s členi 2, 3, 17, 18, 39, 40, 42 in 283 po novem Pogodbe o ustanovitvi Evropske unije in s členom 7 Uredbe (EGS) št. 1612/68 [...]:

a) s tem da te nacionalne določbe in ti kadrovski predpisi ne dovoljujejo državljanu Evropske unije, kot je vlagatelj, čigar poklicna kariera se je v zaporedju odvijala v

podjetju ali v javni nacionalni službi in nato v javni upravi Evropske unije ali obratno, primerjave prednosti pokojnine, ki bi jo prejel v vsakem sistemu, nacionalnem ali evropskem, s prenosom pravic, pridobljenih v drugih sistemih, in da na podlagi te primerjave predlaga prenos svojih pravic bodisi iz nacionalnega sistema v evropski sistem bodisi obratno, iz evropskega sistema v nacionalni sistem;

b) s tem da te določbe vodijo ali lahko privedejo zainteresiranega delavca v zmoto, ker predvidevajo, da se mora zainteresirani izrecno odpovedati prenosu iz belgijskega sistema v evropski sistem, ali v tem smislu vodijo do ustrezne upravne prakse, ne da bi bila pred tem opravljena zgoraj navedena primerjava, in

c) s tem da te nacionalne določbe za dodelitev nacionalne predčasne pokojnine ne dopuščajo, da bi se upoštevala leta, ko je služboval kot uradnik Evropske unije."

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

16 Prvič, nizozemska vlada meni, da predlog za sprejetje predhodne odločbe ni dopusten zaradi pomanjkljivih podatkov v predložitveni odločbi v zvezi z dejanskimi okoliščinami in s pravnim okvirom spora o glavni stvari.

17 V tem pogledu je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso nujnost pridobitve razlage prava Skupnosti, ki koristi nacionalnemu sodniku, zahteva, da le-ta opredeli dejanski in pravni okvir, v kateri spadajo vprašanja, ki jih postavlja ali, še najmanj, ki razlaga dejanske hipoteze, na katerih so ta vprašanja utemeljena, da se Sodišču omogoči navesti koristne odgovore ter vladam držav članic in drugim zainteresiranim strankam omogoči, da predstavijo stališča v skladu s členom 23 Statuta Sodišča (glej zlasti sodbo z dne 11. aprila 2000 v zadevi Deliège, C-51/96 in C-191/97, Recueil, str. I-2549, točki 30 in 31).

18 V tem primeru izhaja iz predstavljenih stališč strank v postopku v glavni stvari helenske in nizozemske vlade ter Komisije Evropskih skupnosti, da so jim podatki, vsebovani v predložitveni odločbi, dovoljevali zavzeti stališče o vprašanju, ki je bilo predloženo Sodišču. Podatki, ki jih vsebuje predložena sodba, so bili dopolnjeni s posredovanimi podatki iz spisa nacionalnega sodišča in na podlagi pisnih stališč, predloženih Sodišču. Celota teh podatkov, povzetih v poročilu za obravnavo, je bila sporočena vladam držav članic in drugim zainteresiranim strankam z upoštevanjem obravnave, na kateri so te lahko dopolnile svoja stališča.

19 Ugovor nizozemske vlade se naj torej zavrne.

20 Drugič, NUP meni, da predlog za sprejetje predhodne odločbe ni dopusten zato, ker naj bi postal z uveljavitvijo zakona iz 2003 brezpredmeten, kolikor po mnenju NUP omenjeni zakon predvideva, da lahko uradniki Evropskih skupnosti predlagajo prenos pridobljenih pokojninskih pravic po sistemu Skupnosti v belgijski sistem, kar dovoljuje upoštevanje delovne dobe uradnika institucije Skupnosti za pridobitev pravice do nacionalne predčasne pokojnine.

21 V tem pogledu, čeprav bi že zakon iz 2003, kot je to podprl NUP na obravnavi, omogočal upoštevanje obdobij plačevanja prispevkov v sistem Skupnosti, čeprav zainteresirani ni predlagal, kot v postopku v glavni stvari, prenosa svojih pokojninskih pravic iz sistema Skupnosti v belgijski sistem, izhaja iz spisa, da je G. My vložil predlog za predčasno pokojnino 20. oktobra 2000, kar je več kot eno leto pred začetkom veljavnosti zakona iz 2003. Po členu 29 le-tega je omenjeni zakon začel veljati 1. januarja 2002 in se je uporabljal samo za predloge za prenos, ki so bili vloženi od takrat naprej.

22 Posledično se mora zato tudi ugovor NUP zavrniti.

23 Kot zadnje Komisija ugotavlja, da prva dela vprašanja, ki obravnavata prenos pokojninskih pravic, nista povezana s postopkom v glavni stvari, ki bi se nanašal izključno na 27 let, ki jih je zainteresirani opravil v službi Sveta za pridobitev pravice do predčasne pokojnine po belgijski zakonodaji. Tako bi potreboval odgovor Sodišča le ta zadnji del vprašanja.

24 V tem pogledu je treba poudariti, da je skladno z ustaljeno sodno prakso, v okviru sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, vzpostavljenega s členom 234 ES, stvar samo nacionalnega sodnika, ki odloča o sporu in je odgovoren za izdajo sodne odločbe, da presodi glede na posebnosti zadeve o nujnosti predhodne odločbe za izdajo njegove sodbe in o ustreznosti vprašanj, ki jih predlaga Sodišču. Ker se postavljena vprašanja za predhodno odločanje nanašajo na razlago prava Skupnosti, je Sodišče načeloma vezano o tem odločati (glej zlasti sodbi z dne 15. decembra 1995 v zadevi Bosman, C-415/93, Recueil, str. I-4921, točka 59, in z dne 19. februarja 2002 v zadevi Ardunio, C-35/99, Recueil, str. I-1529, točka 24).

25 Sodišče je vendar prav tako nakazalo, da mu v izjemnih primerih pripada, da za preverjanje svoje pristojnosti preuči pogoje, pod katerimi mu je nacionalni sodnik zadevo predložil (glej v tem smislu sodbo z dne 16. decembra 1981 v zadevi Foglia, 244/80, Recueil, str. 3045, točka 21). Zavrnitev odločanja o vprašanju za predhodno odločanje, ki ga je predložilo nacionalno sodišče, je mogoča le, ko je očitno, da zaprošena razlaga prava Skupnosti nima nobene zveze s stvarnostjo ali s predmetom spora o glavni stvari, če je problem hipotetične narave ali če Sodišče ne razpolaga s podatki o dejanski in pravni naravi, potrebnimi za odgovor na vprašanja, ki so mu predložena (glej zlasti zgoraj navedeni sodbi Bosman, točka 61, in Arduino, točka 25).

26 Kot je bilo že ugotovljeno, G. My v postopku v glavni stvari ni nikoli predlagal prenosa pokojninskih pravic, pridobljenih po sistemu Skupnosti v belgijski pokojninski sistem, ampak le odobritev nacionalne predčasne pokojnine. G. My v tem pogledu nasprotuje temu, da je NUP zavrnil upoštevanje 27 let dela, ki jih je dopolnil kot uradnik Sveta, za izračun 35 koledarskih let kariere, določenih s členom 4(2) kraljevega odloka, od česar je odvisna pridobitev pravice do omenjene pokojnine.

27 Iz tega izhaja, da se spor o glavni stvari nanaša le na vprašanje, ali pravo Skupnosti nalaga belgijskim organom obveznost, da upoštevajo delovno dobo, ki jo je G. My dopolnil v belgijskem pokojninskem sistemu, in tista, dopolnjena v sistemu Skupnosti.

28 Pod temi pogoji se ne odgovori na prva dela predloženega vprašanja.

Upoštevanje delovne dobe pri Evropskih skupnostih

Členi 2 ES, 3 ES, 40 ES in 283 ES

29 Kot je Sodišče že nakazalo (sodbi z dne 29. septembra 1987 v zadevi Giménez Zaera, 126/86, Recueil, str. 3697, točka 11, in z dne 11. marca 1992 v zadevi Compagnie commerciale de l'Ouest in drugi, od C-78/90 do C-83/90, Recueil, str. I-1847, točki 17 in 18) navajata člena 2 ES in 3 ES splošne cilje, ki so natančneje določeni v drugih določbah Pogodbe. Teh se ob posebnih predpisih pogodbe, navedenih v vprašanju za predhodno odločanje, ne more samostojno uporabiti.

30 Tudi člena 40 ES in 283 ES sta samo pravna podlaga za to, da Svet sprejme potrebne ukrepe za izvajanje prostega gibanja delavcev, ki je zagotovljeno s členom 39 ES in Kadrovskimi predpisi za uradnike Evropskih skupnosti ter tudi s sistemom, ki se uporabi za druge uslužbence teh Skupnosti.

31 Zato členi 2 ES, 3 ES, 40 ES in 283 ES v okviru te zadeve niso ustrezni.

Člena 17 ES in 18 ES

32 Člen 17 ES, ki uvaja državljanstvo Unije, se pri tem omejuje na določitev, da državljani Unije uživajo pravice in imajo dolžnosti po tej pogodbi. V tem pogledu se ga torej ne more uporabiti samostojno glede na posebne določbe Pogodbe, ki urejajo pravice in dolžnosti državljanov Unije.

33 Člen 18 ES, v katerem je splošno določena pravica državljanov Unije do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, se v členu 39 ES še posebej izraža pri prostem gibanju delavcev. Vendar pa, kolikor predložitveno sodišče sprašuje Sodišče tudi po razlagi te določbe, se je treba najprej izjasniti o tej točki (glej v tem smislu sodbo z dne 26. novembra 2002 v zadevi Oteiza Olazabal, C-100/01, Recueil, str. I-10981, točka 26).

Člen 42 ES

34 Člen 42 ES podeljuje Svetu nalogo vzpostavitve ureditve, s katero je delavcem dovoljeno premagovati ovire, ki lahko zanje izhajajo iz nacionalnih predpisov s področja socialne varnosti. Svet se je v bistvu izognil te obveznosti s sprejetjem Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, spremenjene in posodobljene z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL 1997, L 28, str. 1).

35 Kot je torej Sodišče razsodilo v sodbi z dne 3. oktobra 2000 v zadevi Ferlini (C-411/98, Recueil, str. I-8081, točka 41), se uradnikov Evropskih skupnosti ne more opredeliti kot delavce v smislu Uredbe št. 1408/71, ker niso podrejeni nacionalni zakonodaji na področju socialne varnosti, kot to zahteva člen 2(1) omenjene Uredbe, ki določa področje osebne uporabe tega.

36 Položaj G. Mya zato ni urejen s členom 42 ES niti z Uredbo št. 1408/71.

Člen 39 ES in člen 7 Uredbe št. 1612/68

37 Po ustaljeni sodni praksi je uradnik Evropskih skupnosti delavec migrant. Državljan Skupnosti, ki dela v državi članici, ki ni država njegovega izvora, ne izgubi lastnosti delavca, v smislu člena 39(1) ES, zaradi zaposlitve pri mednarodni organizaciji, tudi če so pogoji njegovega vstopa in bivanja v državi zaposlitve posebej urejeni z mednarodno konvencijo (sodbi z dne 15. marca 1989 v zadevi Echternach in Moritz, 389/87 in 390/87, Recueil, str. 723, točka 11, in z dne 27. maja 1993 v zadevi Schmid, C-310/91, Recueil, str. I-3011, točka 20, ter zgoraj navedena sodba Ferlini, točka 42).

38 Iz tega izhaja, da se delavcu, državljanu države članice, kot je G. My, ne smejo odreči socialne pravice in prednosti, ki mu jih podeljujeta člen 39 ES in Uredba št. 1612/68 (glej sodbo z dne 13. julija 1983 v zadevi Forchieri, 152/82, Recueil, str. 2323, točka 9, in zgoraj navedene sodbe Echternach in Moritz, točka 12, Schmid, točka 22, in Ferlini, točka 43).

39 Iz spisa izhaja, da je G. My prišel v Belgijo, ko je bil star devet let, da je svojo poklicno kariero opravil na ozemlju Belgije, sprva zaposlen pri različnih belgijskih družbah, kasneje in do upokojitve pa kot uradnik Generalnega sekretariata Sveta.

40 Določb Pogodbe, ki se nanašajo na prosto gibanje delavcev, in še posebej člena 39 ES, ni mogoče uporabiti za položaje, ki se v celoti umeščajo v državo članico (sodba z dne 5. junija 1997 v zadevah Uecker in Jacquet, C-64/96 in C-65/96, Recueil, str. I-3171, točka 16, in navedena sodna praksa).

41 Za vzpostavitev povezave z eno od okoliščin, predvidenih v členu 39 ES, je Komisija navedla, da je treba delovno dobo v mednarodni javni službi, kakršna je ta Evropske unije, enačiti z dobo, dopolnjeno v javni službi kakšne druge države članice.

42 Takšna pravna domneva, kot izhaja iz točk od 85 do 89 sklepnih predlogov generalnega pravobranilca, se ne more opreti na določbe Pogodbe, ki se nanašajo na prosto gibanje delavcev.

43 Torej tudi členov 39 ES in 7 Uredbe št. 1612/68 ni mogoče uporabiti za položaj G. Mya.

Člen 11(2) Priloge VIII Kadrovskih predpisov in člen 10 ES

44 Sistem prenosa pokojninskih pravic, kot je določen v členu 11(2) Priloge VIII Kadrovskih predpisov, s tem da dopušča koordinacijo med nacionalnimi sistemi in

pokojninskim sistemom Skupnosti, olajšuje prehod iz javnih ali zasebnih nacionalnih zaposlitev v upravo Skupnosti in tako Skupnostim zagotavlja najboljše možnosti izbire usposobljenega osebja z ustreznimi delovnimi izkušnjami (sodba z dne 20. oktobra 1981 v zadevi Komisija proti Belgiji, 137/80, Recueil, str. 2393, točki 11 in 12).

45 Sodišče je zlasti razsodilo, da bi z zavrnitvijo sprejetja ukrepov, določenih s členom 11(2) Priloge VIII Kadrovskih predpisov, ki so potrebni za prenos bodisi aktuarskega ekvivalenta bodisi pavšala za odkup pokojninskih pravic, pridobljenih v nacionalnem pokojninskem sistemu v pokojninski sistem Skupnosti, država članica Skupnosti lahko otežila zaposlovanje nacionalnih uradnikov z določeno delovno dobo, glede na to, da bi tak prehod iz nacionalne službe v službo Skupnosti imel za učinek izgubo njihovih pokojninskih pravic, do katerih bi bili upravičeni, če ne bi sprejeli zaposlitve v službi Skupnosti (glej prej navedeno sodbo Komisija proti Belgiji, točka 19).

46 Takšen je tudi primer, v katerem država članica za pridobitev pravice do predčasne pokojnine po svojem sistemu zavrne upoštevanje delovne dobe, dopolnjene v pokojninskem sistemu Skupnosti.

47 Treba je torej ugotoviti, da takšna nacionalna ureditev, kot je ta sporna v postopku v glavni stvari, lahko ovira in tako odvrača od izvrševanja poklicne dejavnosti pri instituciji Evropske unije, kolikor delojemalec, ki sklene zaposlitev pri takšni instituciji in je pred tem spadal v nacionalni pokojninski sistem, tvega izgubo

možnosti, da bi po tem sistemu koristil dajatve za starost, do katerih bi bil upravičen, če ne bi sprejel te zaposlitve.

48 Takšnih posledic se ne more dopustiti ob upoštevanju dolžnosti lojalnega sodelovanja in pomoči, ki jo imajo države članice do Skupnosti in je izražena v obveznosti, določeni v členu 10 ES, po kateri se Skupnosti olajša izpolnjevanje njene naloge.

49 Na predloženo vprašanje je torej treba odgovoriti, da je treba člen 10 ES v zvezi s Kadrovskimi predpisi razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki ne omogoča upoštevanja delovne dobe, ki jo je državljan Skupnosti pridobil v okviru zaposlitve pri instituciji Skupnosti, za pridobitev pravice do predčasne pokojnine po nacionalnem sistemu.

50 Ob upoštevanju navedenega se na predloženo vprašanje glede razlage člena 18 ES ne odgovori.

Stroški

51 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člen 10 ES je v zvezi s Kadrovskimi predpisi uradnikov Evropskih skupnosti treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki ne dovoljuje upoštevanja delovne dobe, ki jo je državljan Skupnosti pridobil v okviru zaposlitve pri instituciji Skupnosti, za pridobitev pravice do predčasne pokojnine na podlagi nacionalnega sistema.

Podpisi